

Trojstvo, izvor kršćanskoga života

[...] Zato je značenje krsnog uranjanja ne samo umiranje sebi i grješnom i starom načinu života, nego prije svega to znači da smo pozvani uroniti se u život Presvete Trojice, te razviti iste odnose koje oni imaju i njegovati iste način i sadržaj života koji oni imaju. Naš život u sebi treba biti ono što je život Trojstva, kako bismo onda i prema drugima razvili iste osjećaje i iste odnose koji su u Presvetom Trojstvu posvećeni životom i zajedništvom Oca i Sina i Duha Svetoga. Kako bismo upoznali i ljubili sebe i drugoga neophodna nam je škola pouke o Presvetom Trojstvu koju primamo po krsnoj milosti. U konačnici krštenjem razvijamo sve ono što inače kao ljudi zapuštamo ili ne držimo bitnim i presudnim, te smo kršćani onoliko koliko poznamo Trojstvo i koliko ga svjedočimo vlastitim životom. Pravi kršćanski život je život Trojstva u nama i život trojstvenih odnosa iz nas prema drugima. Biti uronjen u Boga pri krštenju znači primiti i nakon toga nositi u sebi snagu i obilježje tog istog života. A to kao posljedicu ima da biti kršćanin znači prije svega biti čovjek obilježen životom Presvete Trojice i obdaren njihovim darovima. Ne možemo ni biti ni zvati se kršćanima ako ne poznamo trojstveni život i ako ga ne nasljedujemo, to jest ako ga ne prenosimo u vlastiti život. Tek ako smo uronjeni u Trojstveni život dolazimo do jasnije svijesti o sebi, do veće spoznaje o svemu što nas okružuje i do veće ljubavi prema svima kojima nas Bog šalje.

Neka nas stoga današnja svetkovina najprije potakne da žarko i intenzivno živimo u zajedništvu s Ocem i Sinom i Duhom Svetim kako bismo kao pravi učenici Kristovi primili čisto i istinsko znanje o Bogu koji je jedan a trojedini. Bez straha uronimo u Boga u čije smo ime kršteni kako bi nas on ispunio svojim životom i ljubavlju, te kako bismo, naviještajući spasenje, s radošću mogli ljude ispuniti istim darom života i ljubavi koji nam je uliven zajedništvom Presvetom Trojicom.

<https://www.vjeraidjela.com/trojstvo-izvor-krscanskoga-zivota-razmisljanje-uz-svetkovinu-presvetoga-trojstva-bi/>

Blago narodu koji Gospodin odabra sebi za baštinu.

Prava je riječ Gospodnja i vjernost su sva djela njegova.

On ljubi pravdu i pravo:

puna je zemlja dobrote Gospodnje.

Gospodnjom su riječju nebesa sazdana i dahom usta njegovih sva vojska njihova.

On reče – i sve postade, naredi – i sve se stvori.

Evo, oko je Gospodnje nad onima koji ga se boje, nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:

da im od smrti život spasi, da ih hrani u danima gladi.

Naša se duša Gospodinu nada, on je pomoć i zaštita naša.

Neka dobrota tvoja, Gospodine, bude nad nama, kao što se u tebe uzdamo!

Opjevni psalam: Ps 33, 4-6.9.18-20.22

PROMIŠLJANJE

Majka Božja od Kamenitih vrata - 31. svibnja

[...] Budući da se slika Majke Božje čudom održala u vatrenoj stihiji koja je 31. svibnja 1731. poharala Gradec, pripisana joj je posebna moć

Majka Božja od Kamenitih vrata postala je 31. svibnja 1991. zaštitnicom grada Zagreba. Tadašnji zagrebački

nadbiskup, kardinal Franjo Kuharić, u povodu 260. obljetnice štovanja Gospe zagrebačke dao joj je naslov "zaštitnice, čuvarice i vratarice hrvatske metropole".

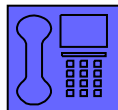
U velikom požaru koji je izbio 31. svibnja 1731. godine, slika Majke Božje, koja je prije stajala iznad gradskih vrata, nađena je čitava i neoštećena usred vatre i pepela, a samo je okvir izgorio. Budući da se slika čudom održala u vatrenoj stihiji koja je poharala Gradec, pripisana joj je posebna moć, a pobožna udovica Modlar, koja je sliku i pronašla, dala je pod svodom Kamenitih vrata podići maleni oltar i tako omogućila svim sugrađanima da joj se približe i štuju je. Iste je godine slika postavljena u barokni oltar u udubljenju prolaza Kamenitih vrata. Umjetničku ogradu izradio je 1778. godine zagrebački majstor Ivan Korta, a ograda predstavlja najljepši primjer kovačke umjetnosti.

Slika Majke Božje prikazuje Gospu kao vladaricu sa žezlom u lijevoj ruci, dok desnom pridržava malog Isusa, a on u lijevoj ruci drži mali globus. Slika je izrađena na lanenom platnu veličine 57x47 cm. Prilikom dvjestote obljetnice čudesnog očuvanja Gospine slike, 31. svibnja 1931. godine, svečano je okrunjena zlatnom krunom.

Sve do danas ostao je običaj da se prolaznici poklone i prekriže pred slikom. Mnogi se Zagrepčani pred slikom i mole te pale svijeću iz zahvalnosti za Marijinu pomoć. [...]

<https://www.bitno.net/vjera/majka-bozja-od-kamenitih-vrata/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”

PU ZAGREBAČKA

PETRINJSKA 20

ZAGREB

Godina 12 • broj 489 • 2021. godina

PRESVETO TROJSTVO

30. svibnja 2021.

Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

<https://zagrebicka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mt 28, 16-20

U ono vrijeme:

Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori:

»Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!
I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.«

TIJELOVO - 3. lipnja

[...] U Katoličkoj Crkvi od 13. stoljeća postoji blagdan kojim se slavi uspomena ustanovljenja euharistije na Veliki četvrtak. Slavi se uvijek u četvrtak poslije svetkovine Presvetoga Trojstva. Augustinska redovnica, sveta Julijana iz samostana kod Liègea u Belgiji, imala je viđenje punog mjeseca, na kojem je opazila mrlju. Puni mjesec je protumačila kao Crkvu, a mrlju kao nedostatak blagdana, kojim bi se častio Presveti oltarski sakrament. Na njezinu molbu, mjesni je biskup za svoju biskupiju uspostavio blagdan, koji se na početku zvao blagdan Euharistije. Sveta Julijana i njeni suvremenici promicali su ideju toga blagdana i željeli su ga proširiti na cijelu Crkvu.

Drugi događaj koji je snažno utjecao na čašćenje Tijela i Krvi Kristove vezan je uz euharistijsko čudo koje se dogodilo 1263. god. u mjestu Bolseni, u Italiji. Svećenik je slaveći svetu Misu posumnjao da se kruh i vino pretvaraju u Kristovo Tijelo i Krv. Kad je lomio posvećenu hostiju primjetio je kako iz nje kaplje krv koja si slijevala niz oltar.

Događaj sličan onome u Bolseni dogodio se i 1411. godine u Hrvatskoj, u Ludbregu. Tada je za najvažnija dijela svete mise – pretvorbe, kada se na svećenikove riječi i djelovanje Duha Svetoga kruh pretvara u Tijelo, a vino u Krv Isusovu, svećenik posumnjao u to čudo. Ugledavši da se u kaležu nalazi prava svježa krv, zbunjen i prestrašen neočekivanim događajem brzo je spremio kalež sa svetom Krvlju iza oltara i završio misu. [...]

<https://hkm.hr/svetac-dana/tijelovo/>

Krstiti u ime Oca i Sina i Duha Svetoga

Opraštajući se od svojih učenika Isus im ostavlja nalog da učine njegovim učenicima sve naroda krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga (Mt 28, 16-20). Možda nam se čini da im je dao tek običan nalog, ništa posebno ili značajno. No u trenutku opraštanja sigurno im je izgovorio vrlo značajne riječi i dao izuzetno važan nalog, to jest najvažniji nalog koji sažima njegovo cjelokupno djelovanje. Doista, htio je da njegovi apostoli naviještaju u cijelom svijetu sve ono čemu ih je on poučio, te da učine njegovim učenicima sve narode na zemlji. No to se moglo dogoditi na način da ih krste u ime Presvete Trojice, Oca i Sina i Duha Svetoga.

No ovdje Isus ne misli samo na čin krštenja kao formalnost koju bi trebali učiniti, već na nešto mnogo snažnije i sadržajnije. Nekoga krstiti ne znači samo uroniti ga u vodu, već znači uroniti ga u spoznaju pravoga Boga, Oca i Sina i Duha Svetoga. Nekoga krstiti znači uroniti ga u svijest o Božjoj svemoći, mudrosti i dobroti koja se napose očitovala u otkupiteljskom djelu koje je Otac izvršio šaljući svoga Sinu i Duha Svetoga kao najveći dar i znak svoje ljubavi. Nekoga krstiti znači dovesti ga do spoznaje Božjega milosrđa i do spoznaje otkupljenja kojim se sam Bog zauzima za nas da očisti naše duše. Krstiti dakle, znači ne samo obaviti obred, već osjetiti Boga koji zahvaća i čisti dušu. I to na način da Otac za nas daje krv svoga Sina kao cijenu za oprostjenje i sve u snazi Duha Svetoga po kojem nam se opraštaju grijesi. Krstiti nekoga znači dovesti ga do spoznaje koliko nas Bog ljubi i kako nam oprašta grijeha, te nas želi dovesti u svoje kraljevstvo kako bi nas obdario životom vječnim.

Zato nas blagdan Presvetoga Trojstva trajno poziva da se preispitujemo o vlastitoj vjeri u Trojstvo, kao i o snazi i ozbiljnosti vlastitoga krštenja. Jer počesto nismo prožeti Božjom prisutnošću ni njegovom svetom snagom, pa i onda kad smo primili krštenje. To jest nismo toga svjesni, te se i ne ponašamo sukladno tome daru i milosti koju smo primili. Iz našega života ne izbija ponos da smo doživjeli slavu i snagu Presvetoga Trojstva u vlastitom životu, da smo prožeti do kraja prisutnošću Presvete Trojice, te da smo do kraja usvojili njihov život kao princip vlastitoga života. Ne pokazujemo uvijek da su naši duh, duša i tijelo do kraja prožeti svetošću, dobrotom i ljubavlju koji nam isijavaju iz svete prisutnosti Božje. Ne doživljavamo, ne pokazujemo i ne svjedočimo uvijek da se osjećamo do kraja

djecom Božjom, koja su primila posinstvo, sve milosti i darove Oca nebeskoga, te zrače njegovim Duhom i po njegovu duhu onda i žive. Ne živimo uvijek kao oni koji su oslobođeni od ropstva grijeha i kao istinska djeca Božja sa svim pravima i obvezama djece u kući Očevoj.

Blagdan Presvetoga Trojstva je prigoda da preispitamo svoje krštenje, to jest da se upitamo jesmo li doista kršteni u snazi Oca i Sina i Duha Svetoga, te isto tako jesmo li istinski postali učenici Kristovi. Jesmo li postali učenici kojima je jedinstvena zadaća naviještati istinu o Ocu, Sinu i Duhu Svetomu koji nas neizmjerljivo ljube i daruju nam svoj božanski život. Ako smo sinovi Božji, to jest sinovi u Sinu i u snazi Duha Svetoga, onda svoje posinaštvo trebamo živjeti do kraja, vrlo snažno i ponosno. Valja nam svjedočiti životom koji život postoji u našim venama, čija misao je u našoj pameti, čiji Duh je u našoj duši. Zato pitanje Presvetoga Trojstva kao Oca i Sina i Duha Svetoga nije pitanje bez važnosti kako nam se ponekada čini, već je doista od izuzetne važnosti za naš svakodnevni život. Jer nam je Bog povjerio samoga sebe na vrlo konkretan način. Konkretizirao se kao Otac i Sin i Duh Sveti, te je ušao u naš život svojim božanskim zahvatom, dolazeći u našu životnu stvarnost kao Bog koji se objavljuje i sve čini kako bi nas poveo u život vječni u svoje kraljevstvo.

Polazeći od dara njegove objave, ostaje nam poziv i zadaća živjeti u toj moći i slobodi koju nam je Bog ostavio, kad nas je oslobodio, jer je dao Sina kao cijenu za naše oslobođenje i Duha Branitelja i Osloboditelja. Oni u nama svjedoče da smo slobodni i da smo djeca Božja, jer smo u svome duhu slobodni i jer u svojoj duši živimo životom njegova Duha. Ljubimo i živimo ovu uronjenost u Presveto Trojstvo, te budimo odraz njegova otajstva, jer ćemo tako pokazati da smo postali učenici Gospodinovi i da vršimo njegove zapovijedi, od kojih je najvažnija da živimo i ljubimo onako kako nam je on ostavio i da budemo nadahnuti njegovim Duhom, kako bismo i sami mogli vršiti poslanje koje je Gospodin ostavio svojim apostolima.

dr. sc. Ivan Bodrožić

<https://www.vjeraidjela.com/krstiti-u-ime-oca-i-sina-i-duha-svetoga-razmisljanje-uz-svetkovinu-presvetoga-trojstva-bi>